

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.135/2024/26. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2025. január hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2025. február hó 6. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kifosztás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. december hó 1. napján kihirdetett 23.Bf.5860/2023/43. számú ítéletét Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

Terhelt2 II.r. vádlott állandó lakhelye helyesen cím30.

Terhelt3 III.r. vádlott tartózkodási helye a Veszprém Vármegyei Büntetés-végrehajtási Intézetben megszűnt.

Megállapítja, hogy a harmadfokú eljárásban 16.800 (tizenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2022. szeptember 2. napján kihirdetett 3.B.XVIII.1255/2018/303. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetében [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (3) bek. b) pont], bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetében [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (2) bek. b) és c) pont], 4 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba) és bb) alpont, és (4) bek. b) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) és bc) alpont, és (4) bek. b) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) alpont, és (3) bek. b) pont ba) alpont] és

bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. bb) alpont, és (3) bek. b) pont ba) alpont], ezért halmazati büntetésül 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közúti járművezetéstől eltiltásra, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által őrizetben és házi őrizetben töltött időt. Megállapította, hogy az őrizet beszámítása során egy napi szabadságvesztésnek egy napi őrizetben, a házi őrizet beszámítása során egy napi szabadságvesztésnek négy napi házi őrizetben töltött idő felel meg. 2.803.160.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét kifosztás büntetében [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (3) bek. b) pont], kifosztás büntetében [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (2) bek. b) és c) pont], 3 rendbeli lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) alpont, és (4) bek. b) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) alpont, és (4) bek. b) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. bb) alpont, és (3) bek. b) pont ba) alpont] és lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) és bc) alpont, és (3) bek. b) pont ba) alpont] állapította meg, ezért mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

A szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a vádlott által őrizetben töltött időt, megállapította, hogy az őrizet beszámítása során egy napi szabadságvesztésnek egy napi őrizetben töltött idő felel meg. 3.009.595.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[3] Terhelt3 III.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetében [Btk.366.§ (1) bek. c) pont, és (3) bek. b) pont] és bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (2) bek. bb) alpont, és (3) bek. b) pont ba) alpont] állapította meg, ezért mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 5 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. 516.435.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[4] Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kifosztás büntetében [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (3) bek. b) pont], ezért 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a kétharmad rész letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. 375.000.- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[5] I.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett kifosztás büntette [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (2) bek. b) és c) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) alpont és (3) bek. b) pont ba) alpont], valamint a bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk.370.§ (1) és (2) bek. b) pont ba), bb) és bf) alpont] miatt emelt vád alól felmentette.

[6] Terhelt2 II.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett kifosztás büntette [Btk.366.§ (1) bek. c) pont és (2) bek. b) és c) pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) és (2) bek. ba), bb) alpont és (3) bek. b) pont ba) alpont], lopás büntette [Btk.370.§ (1) és (2) bek. bb) alpont és (3) bek. b) pont ba) alpont], valamint bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk.370.§ (1) és (2) bek. b) pont ba), bb) és bf) alpont] miatt emelt vád alól felmentette.

[7] sértett6 és néhai sértett4 magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[8] A kerületi bíróság a vádban szereplő vádlottak közül vádlott1 V.r. vádlottal szemben a 2019. szeptember 12. napján jogerőre emelkedett 3.B.XVIII.1255/2018/121. számú végzésével a bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) bek., (3) bek. a) pont – 13. vádirati tényállás] és a bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk.370.§ (1) bek., (2) bek. b) pont bb) alpont – 5/2. vádirati tényállás] miatt indult büntetőeljárást a vádlott elhalálozása okán a Btk.25.§ a) pontja és a Be.492.§ (1) bekezdés c) pontja szerint megszüntette.

[9] vádlott2r. vádlott bűnösségét a 2019. április 26. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett 3.B.XVIII.1255/2018/86. sorszámú előkészítő ülés során hozott ítéletében bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk.370.§ (1) és (3) bekezdés a) pont – 13. vádirati tényállás] állapította meg és 200 óra közérdekű munka büntetésre ítélte.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyész Terhelt1 I.r. vádlott terhére súlyosításért, az 5/2. és a 12. vádpontok vonatkozásában a felmentő rendelkezéssel szemben a bűnösség megállapítása érdekében, a kiszabott büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemeléseért, Terhelt2 II.r. vádlott terhére súlyosításért, a 4., az 5/2. és a 12. vádpontok vonatkozásában a felmentő rendelkezéssel szemben bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, továbbá a 9. vádpont vonatkozásában a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett, a kiszabott büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében, Terhelt3 III.r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében, valamint további vagyonekobzás végett és a polgári jogi igények tekintetében jelentett be fellebbezést. Az ügyész a 10. tényállási pontban az elsőfokú ítéletnek az I-II. rendű vádlottakkal szemben hozott felmentő rendelkezését tudomásul vette.

[11] Terhelt1 I.r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása, harmadlagosan a büntetés enyhítése és a járművezetéstől eltiltás mellőzése végett fellebbezett. Az elsőfokú ítélet felmentő rendelkezéseit tudomásul vették.

[12] Terhelt2 II.r. vádlott a 13. vádpont kivételével valamennyi tényállási pont vonatkozásában felmentés érdekében, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése céljából fellebbezett. A felmentő rendelkezéseket tudomásul vették.

[13] Terhelt3 III.r. vádlott felmentésért, valamint a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, védője a 3. tényállás vonatkozásában elsődlegesen felmentésért, másodlagosan eltérő jogi minősítésért, valamint a cselekmény bűnsegédként történő elkövetésének megállapítása céljából, a 2. tényállást érintően eltérő jogi minősítésért és az üzletszerű elkövetés megállapításának mellőzése érdekében, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítése céljából fellebbezett.

[14] Terhelt4 IV.r. vádlott felmentésért, míg védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából fellebbezett.

[15] A Fővárosi Főügyészség Bfel.13.174/2016/6. számú átiratában a kerületi ügyészség által bejelentett fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Ebben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, a tényállás részben iratellenes, illetve a kerületi bíróság egyes megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett (Be.592.§ (2) bekezdés c) és d) pontja). E részbeni megalapozatlanságot azonban az ügyiratok tartalma, illetve a helyes ténybeli következtetések levonása útján kiküszöbölhetőnek tartotta azzal, hogy a megalapozatlanság kiküszöbölése okszerűen vezet a felmentett vádlottak bűnösségének megállapításához.

[16] A 4. tényállási pont kapcsán arra hivatkozott, hogy bár az elsőfokú bíróság okszerű mérlegeléssel vont következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, ugyanakkor a hívásforgalmi adatokat nem teljeskörűen vette figyelembe, azokat ítéletében hiányosan rögzítette, elemzésük során logikai hibát vétett, és téves ténybeli következtetéssel jutott arra az álláspontra, hogy a II.r. vádlott cselekvősége ne lenne bizonyítható. A hívásforgalmi adatok maradéktalanul alátámasztják, hogy a II.r. vádlott a cselekmény elkövetését megelőzően, illetve azt követően is együtt mozgott az I.r. vádlottal, ezért minimálisan a pszichikai bűnsegédként való elkövetés megállapítása nem mellőzhető. E körben azzal érvelt, hogy az I.r. vádlottal együtt sorozat-jelleggel, utazó elkövetőként hasonló jellegű bűncselekményeket szervezeten megvalósító II.r. vádlott esetében kizártnak tartja, hogy az I.r. vádlottal úgy utazott együtt a bűncselekmény helyszínére, hogy a cselekményről nem tudott, azzal ne értett volna egyet, abban elkövetőtársait ne támogatta volna, miközben a bűncselekménysorozatban ezt megelőző és azt követő cselekményekben bizonyítottan részt vett.

[17] Az 5/2. tényállási pont kapcsán a főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során logikai hibát vétett, és téves ténybeli következtetéssel, megalapozatlanul állapította meg, hogy a cselekményt ismeretlen elkövetők követték el. Álláspontja szerint ugyanis a hívásforgalmi adatok és a gépjármű regisztrációs adatai, illetve személyi bizonyítékok összevetésével az a helyes következtetés vonható le, hogy az 5/1. tényállási pontban leírt elkövetőkkel azonos elkövetők, így Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott, valamint néhai vádlott1 követték el az ott leírt bűncselekményt.

[18] A vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítását kérte azon vádpontokban, amelyekre vonatkozóan a kerületi bíróság felmentő ítéletet hozott, ezen túl jelentős súlyosítást tartott indokoltnak valamennyi vádlott büntetését illetően. Az elsőfokú bíróság vagyoneklobzás tekintetében hozott rendelkezésével alapvetően egyetértve további vagyoneklobzásra is tett indítványt. Utalt arra is, hogy a polgári jogi igények Be.560.§ (1)

bekezdés 1) pontja szerinti egyéb törvényes útra utasítása nem zárja ki, hogy a bíróság a vagyonek Kobzáról rendelkezzen, ezért az 1., 3., az 5/2., a 6. és a 7. tényállási pontok tekintetében a sértetteknek okozott kár erejéig az elkövetők számának arányában indítványozta a vagyonek Kobzás elrendelését.

[19] A másodfokú ügyész az elsőfokú ügyész fellebbezését módosítva tartotta fenn, a 12. vádpont vonatkozásában visszavonta az I-II.r. vádlottak felmentését támadó ügyészi fellebbezést.

[20] Utalt arra, hogy a kerületi bíróság a 9. vádpontban írt cselekménynél a II.r. vádlott vonatkozásában ítéletszerkesztési hibát követett el, mert az általa megállapított tényállásból, és a bűnösséget taglaló jogi indokolásból, minősítésből az következik, hogy ebben is bűnösnek találta a II.r. vádlottat, a rendelkező részben azonban elmulasztotta feltüntetni e cselekményben a bűnösségének megállapítását, ezzel kapcsolatban felmentő rendelkezést sem hozott. Észrevételezte továbbá, hogy a II.r. vádlott 8. vádpont tényállásában írt cselekménye alapján téves a rendelkező részben feltüntetett jogi minősítés, de az ítélet jogi indokolási részében helyes.

[21] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. december 1. napján kihirdetett ítéletével a kerületi bíróság ítéletét megváltoztatta.

[22] Terhelt1 I.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett kifosztás büntette [Btk.366.§ (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés b) pont] (3. tényállási pont), bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] (4. tényállási pont, 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpont, (4) bekezdés b) pont] (5/1., 7., 11. tényállási pont), bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bb) és bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] [8. tényállási pont], bűnsegédként elkövetett lopás büntette (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] (9. tényállási pont) miatt emelt vád alól felmentette. Szabadságvesztés büntetését a közügyektől eltiltás egyidejű mellőzésével 2 évre, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát 2 évre mérsékelte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A feltételes szabadságra, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezést a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén tartotta irányadónak.

[23] Terhelt2 II.r. vádlottat az ellene kifosztás büntette [Btk.366.§ (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés b) pont] (3. tényállási pont), 2 rendbeli lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpont, (4) bekezdés b) pont] (5/1., 7. tényállási pont), lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bb) és bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] (8. tényállási pont), bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpont, (4) bekezdés b) pont] (11. tényállási pont), lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) és bb) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont] (9. tényállási pont) miatt emelt vád alól felmentette. Szabadságvesztés büntetését 4 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 6 évre mérsékelte.

[24] Terhelt3 III.r. vádlott terhén megállapított bűnsegédként elkövetett lopás büntettét bűnsegédként elkövetett lopás vétségének [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] minősítette (2. tényállási pont).

Az ellene bűnsegédként elkövetett kifosztás büntette [Btk.366.§ (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés b) pont] (3. tényállási pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Vele szemben a kiszabott büntetést a büntetés halmazati jellegére utalás mellőzésével 90 nap elzárásra enyhítette.

[25] Terhelt4 IV.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett kifosztás büntette [Btk.366. § (1) bekezdés c) pont, (3) bekezdés b) pont] (3. tényállási pont) miatt emelt vád alól felmentette.

[26] A vagyonek Kobzása ra vonatkozó rendelkezést valamennyi vádlott vonatkozásában mellőzte.

[27] Terhelt1 I.r. vádlott házi őrizetének kezdőnapját 2016. április 23. napján jelölte meg.

[28] Kötelezte a vádlottakat a terhükön felmerülő bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[29] A másodfokú ítélet ellen az ügyész mind a négy vádlott terhére, a felmentéssel érintett bűncselekményekben a bűnösségük megállapításáért, az I-II-III.r. vádlottak büntetéseinek súlyosításáért, a IV.r. vádlottal szemben büntetés kiszabásáért, továbbá a másodfokú indítványban meghatározottak szerint a vádlottakkal szemben vagyonek Kobzása alkalmazása érdekében és a polgári jogi igények elbírálásáért jelentett be fellebbezést.

[30] II.r. vádlott védője a 13. vádpont kivételével a bűnösséget megállapító döntésekkel szemben elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést. Kifejezésre juttatta, hogy amennyiben a fellebbviteli bíróság úgy ítéli meg, hogy a felülbírálat nem foghat helyt, mert nem ellentétes irányú a döntés, azt tudomásul veszi. (másodfokú iratok 45. sorszám)

[31] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.228/2024/4. számú átiratában a másodfokú ügyészi fellebbezést módosítva, a vagyonek Kobzása és a polgári jogi igény kivételével tartotta fenn.

[32] Hivatkozott arra is, hogy a II.r. vádlott védőjének az elsődleges fellebbezése a törvénynél fogva kizárt, mert a Be.615.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a II.r. vádlott bűnösségét megállapító rendelkezések (1., 6., 13. tényállási pontok) vonatkozásában nincs ellentétes döntés az első- és a másodfokú bíróság ítéleteiben. A védőnek a Be.615.§ (3)

bekezdés b) pontjára alapított a büntetés enyhítését célzó másodlagos fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[33] Utalt a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a másodfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés a Be.615.§ (1) (2) bekezdései és a (3) bekezdése a), b) pontjai, a védői fellebbezés a Be.615.§ (3) bekezdés b) pontja értelmében joghatályosnak tekintendők és megnyitják a harmadfokú eljárás lehetőségét. Az ellentétes döntés a 3., 4., 5/1., 7., 8., 9., 11. vádpontokban hozott felmentő, és a vagyonekbevételekre vonatkozó rendelkezésekre vonatkozik, amelyből a vagyonekbevételek tekintetében a módosított másodfokú ügyészi fellebbezés a másodfokú ítéletet már nem támadja. A fellebbezések a Be.621.§ (4) bekezdése alapján nyilvános ülésen elbírálgathatóknak tartotta, amelyen az ügyész részvétele kötelező.

[34] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok az eljárásuk idején hatályos törvényi rendelkezéseket nem tartották meg maradéktalanul.

[35] Az elsőfokú bíróság a 9. tényállási pontban leírt bűncselekményben ítéletszerkesztési hiba miatt nem mondta ki bűnösnek a II.r. vádlottat. A tényállásban rögzítettek és az indokolásának együttes értelmezésével megállapítható, hogy a II.r. vádlott további a Btk.370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés ba) és bb) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint minősülő bűncselekményként elkövetett lopás bűntettében is bűnös. Ezen eljárási hiba nem eredményezte másodfokon a II.r. vádlottra az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[36] A másodfokú bíróság a Be.591.§ (1) bekezdésébe ütköző eljárási szabályt sértett, amikor az elsőfokú ítéletben megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg, mert a változtatást részleges megalapozatlanságként nevesítve valójában nem tett mást, mint felülmérlegelte az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége során már értékelt bizonyítékokat. A mérlegelést igénylő körülményeket az elsőfokú bíróság számba vette, az azokkal kapcsolatos bizonyítékokat értékelte és ennek alapján állapította meg az ítéleti tényeket. A törvényszék a vádlottak javára szóló körülményeket, így pl. a felismerésre bemutatás eredményét újraértékelte, azonban az általa felvetett kétségekkel már az elsőfokú bíróság is foglalkozott és ennek alapján állapította meg az ítéleti tényeket.

[37] A kerületi bíróság a bizonyítékok egymással egybevetett értékelése során fontos szempontként vette figyelembe, hogy az egyes tényállásokat a rendkívül hasonló elkövetési magatartások összekapcsolják, amelyek mindegyike besurranásos módszerrel elkövetett. Ezek közül nem döntő eltérés az, hogy a 7. tényállási pontnál a sértett nem a lakásában, hanem azon kívül tartózkodott, hiszen a vádlottak célja az ingatlanba történő bejutás volt. A 8. tényállási pontnál a dolog elleni erőszak alkalmazása sem tekinthető a módszert illetően eltérésnek, hiszen a lakásba bejutás, a besurranás ugyanaz, csupán az eltulajdonítani kívánt érték megszerzéséhez volt szükség többlet cselekményre. Az eredményes tettenéréshez (13. tényállási ponthoz) köthető bizonyítékok kiindulási alapként szolgáltak, amelyekből a többi tényállási pontra is megalapozott következtetéseket lehetett levonni az elkövetői körre, az elkövetés módszerére. A munkatelefonok lefoglalása, azok híváslistái, a cellapozíciók és a gépjármű mozgására vonatkozó adatok alapján az elkövetők jelenléte köthető volt az egyes

bűncselekményi helyszínekhez és más személyek, mint lehetséges elkövetők cselekvősége nem merült fel.

[38] A másodfokú felmentő rendelkezésekkel érintett tényállási pontok tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete nem volt megalapozatlan, ennél fogva a törvényszék az elsőfokon hiánytalanul feltárt és értékelt bizonyítékokat indokolatlanul, a logika szabályaival ellentétesen, a mindennapi élettapasztalat és az életszerűség figyelmen kívül hagyásával felülmérlegelte és a bizonyítékokat egyoldalúan, a vádlottak javára értékelve, okszerűtlenül hozott eltérő tényállást megállapítva felmentő rendelkezéseket. Ez az eljárási szabálysértés azt eredményezte, hogy a másodfokú ítélet a 3., 4., 5/1., 7., 8., 9. és 11. tényállási pontokban megalapozatlanul tartalmazza azt, hogy e bűncselekmények elkövetői ismeretlenül maradt személyek voltak. A másodfokú ítélet részbeni megalapozatlansága az iratok tartalma alapján a Be.619.§ (1) és (3) bekezdése alapján kiküszöbölhető és az ekként helyesbített tényállás alapján már e tényállási pontokban is megállapítható a vádlottak bűnössége az elsőfokú ítéletben írtak szerint.

[39] A bűnösség körének bővülésével, illetőleg a IV.r. vádlott esetében a bűnösség megállapításával az I-II-III.r. vádlottak büntetéseinek jelentős súlyosítását, míg a IV.r. vádlottal szemben büntetés kiszabását tartotta szükségesnek.

[40] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be.624.§ (1) bekezdése alapján az I-IV.r. vádlottakra a fentiekben kifejtettek szerint változtassa meg, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[41] Terhelt2 II.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság felmentésre vonatkozó rendelkezéseit hagyja helyben, a büntetést jelentősen enyhítse, valamint a 6. vádpontban foglalt cselekményben hozzon felmentő rendelkezést, ennek elmaradása esetén a cselekményt lopásként minősítse.

[42] A védő utalt arra, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.228/2024/4. sorszámú átírat a II.r. vádlott bűnösségének megállapítására vonatkozóan nem foghat helyt. A tényekből levont helyes logikai következtetéseket nem lehet eredményesen támadni, mert az az iratok tartalmával összeegyeztethető.

[43] A törvényszék az eljárási szabályok betartásával, részletesen és alaposan folytatta le az eljárást, a tényállás sarkalatos részeire vonatkozóan felmerült aggályokat maradéktalanul tisztázta. Megalapozott tényállást állapított meg, illetve az iratok alapján pontosított, mely alapján helyesen hozott további felmentő rendelkezéseket II.r. vádlott tekintetében bizonyítottság hiányában. Utalt a védő a BH 2005.386. számú jogesetre, az itt írtak szerint a megalapozatlan tényálláshoz a másodfokú bíróság nincs kötve. A megalapozatlanságot lehetőség szerint ki kell küszöbölni, melyet a másodfokú bíróság helyesen megtett, eljárási szabálysértés nem valósult meg.

[44] Kérte figyelembe venni a jelenős számú felmentést, a 8 évet meghaladó időmúlást, amely nem róható az eljárás alatt fogvatartott II.r. vádlott terhére, a büntetés jelentős enyhítését kérte.

[45] Terhelt1 I.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott védője írásbeli észrevételében mindkét védence vonatkozásában a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokainál fogva. Az ügyészi fellebbezésben és a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltak elutasítását kérte.

[46] Terhelt3 III.r. vádlott védője írásbeli észrevételében utalt arra, hogy az ügyészi fellebbezés nem tartalmaz olyan konkrétumot, amely alapján meg lehetne állapítani, hogy a másodfokú ítéletnek melyek azok a részei, amelyek az ügyészi álláspont szerint megalapozatlanok.

[47] A 3. tényállás tekintetében kiemelte, hogy Terhelt3 III.r. vádlott esetében mindösszesen egy közvetett bizonyíték áll rendelkezésre, az, hogy őt helysége1en igazoltatták az elkövetés napján a reggeli órákban a járőrök. Ezen túlmenően a bizonyítékok teljes hiánya állapítható meg az esetében. Sem a sértett, sem tanú18 tanú nem ismerte fel őt a felismertetésre bemutatások alkalmával, közülük senki nem adott olyan személyleírást az elkövetőkről, amely akár csak részben megfeleltethető lett volna a III.r. vádlottal. A bűncselekmény elkövetésének helyszínén semmilyen anyagmaradvány, ujjlenyomat, DNS minta nem került elő, amely a személyét a bűncselekményhez kötné. Ezen túl mobiltelefonja hívásforgalmi és cellainformációs adatai sem szolgáltatnak olyan bizonyítékot, ami esetében a helysége2i vagy helysége2 környéki tartózkodást alátámasztanák. III.r. vádlott bűnösségének megállapítására az sem szolgáltathat alapot, hogy vádlott társai esetében további közvetett bizonyítékok állnak rendelkezésre, mert azokból az ő cselekvőségére semmilyen következtetés nem vonható. Pusztán abból a tényből, hogy követett el már hasonló módszerrel bűncselekményt, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy ezt a bűncselekményt is elkövette volna.

[48] A másodfokú bíróság az ítélet [87] bekezdésében okkal állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az általa elfogadott bizonyítékokat nem helyesen, nem valamennyi releváns aspektusában értékelte, a megállapított tényekből azokon túlmutató, téves következtetéseket vont le. Utalt a védő a Kúria Bhar.624/2020/11. számú határozatának elvi tartalmára is, eszerint: „A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékok bizonyító erejét nem mérlegelheti felül, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás alapján azonban, ha a tényállás megalapozatlan, eltérő ténybeli következtetést vonhat le. Amennyiben pedig e következtetései nem tévesek, a harmadfokú bíróság az így megállapított eltérő tényálláshoz kötve van.” A másodfokú bíróság ítélete ezen követelménynek a 3. tényállás tekintetében megfelel, ezért az ítélet helybenhagyását kérte.

[49] Amennyiben a 3. tényállási pont tekintetében a másodfokú ítélet helybenhagyásra kerül, csak a 2. tényálláspontban történt bűnösség megállapítás, és az ahhoz igazodó joghátrány tekintetében az ítélet jogereje beállt, a megállapított büntetés súlyosításának önállóan nincs helye.

[50] A Be.615.§ (1) bekezdése alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége, a fellebbezések a Be.615.§ (2) bekezdés b) pontja, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjai alapján joghatályosak, az ügyet az ítéltábla a Be.621.§ alapján nyilvános ülésre tűzte.

[51] Egyetértett azzal a fellebbviteli főügyészség indítványában írt észrevétellel, hogy a II.r. vádlott védőjének az elsődleges fellebbezése a törvénynél fogva kizárt, mert a Be.615.§ (1) és (2) bekezdését alapul véve a II.r. vádlott bűnösségét megállapító rendelkezések (1., 6., 13. tényállási pontok) vonatkozásában nincs ellentétes döntés az első- és a másodfokú bíróság ítéleteiben, ezért a védőnek csak a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezése joghatályos. Ezért az ítéltábla a védő fellebbezés indokolásában írt, a 6. tényállást érintő észrevételeit nem érinti.

[52] Ehelyütt utal az ítéltábla arra is, hogy nem osztotta III.r. vádlott védőjének azon észrevételét sem, hogy amennyiben az ítéltábla nem állapítja meg a 3. tényállási pontban a III.r. vádlott bűnösségét, a 2. tényállási pontot érintő cselekmény miatt ne lehetne súlyosabb büntetést kiszabni a III.r. vádlott tekintetében, hiszen az ügyész a büntetés súlyosításáért is fellebbezett.

[53] A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében a védői beadványok ismeretében is az átiratban foglaltakat tartotta fenn.

[54] I.r. és IV.r. vádlottak védője az írásbeli észrevételben írtakat tartotta fenn, utalt arra is, hogy az ügyészi érveléssel szemben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást felülmérlegelhette, mert az megalapozatlan volt.

[55] II.r. vádlott és III.r. vádlott védője az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat tartotta fenn.

[56] II.r. vádlott felszólalásában utalt arra, hogy nem ért egyet bűnössége megállapításával az 1. és 6. tényállást illetően, kizárólag a 13. vádpontban írtakat ismerte el, e cselekményben kérte bűnössége megállapítását. Hosszan elemezte, hogy a sértetti felismeréseket véleménye szerint miért kell kirekeszteni az elfogadott bizonyítékok köréből, a fennmaradó bizonyítékok pedig nem elégségesek bűnössége megállapításához. Utalt arra is, hogy a 6. tényállási pontban írt cselekmény esetében felelőssége kizárólag lopás büntetében és nem kifosztás büntetében állapítható meg. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[57] Kérte, hogy az ítéltábla a másodfokon történt több cselekménye alóli felmentésre figyelemmel a Be. 576.§ (2) bekezdésben írtak alapján térítse meg meghatalmazott védője nyomozati és tárgyalási jelenlétével kapcsolatos díját. Előadta, hogy a védő felé még nem fizetett munkadíjat, ezért az összeg védő számára történő kiutalását kérte.

[58] II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ismét hivatkozott a felszólalásában előadottakra, valamint betegségeire, 29 éves beteg mozgáskorlátozott gyermekére utalt.

[59] Az ítéltábla megállapította, hogy a bejelentett fellebbezések nem vezettek eredményre, a fellebbviteli főügyészség indítványa sem helytálló, a védői észrevételekben foglaltak többnyire helytállóak.

[60] II.r. vádlott által a harmadfokú nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel utalni szükséges arra, hogy a II.r. terhelt olyan tényállásokkal kapcsolatosan tett - figyelmeztetés ellenére - hosszas észrevételt, amellyel kapcsolatosan a harmadfokú bíróság nem bírálhatta felül a másodfokú bíróság ítéletét, mert a vitatott 1. és 6. tényállási pontok vonatkozásában az első- és másodfokú bíróság döntése nem volt ellentétes. Mindezt az ítélőtábla az e tényállási pontokkal kapcsolatos vádlotti bizonyíték mérlegelésre és észrevételre érdemben nem tud reagálni.

[61] A harmadfokú bíróság a Be.618.§-a alapján megvizsgálta a fellebbezéssel támadott másodfokú határozatot, és azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy az eljárási szabályokat az első- és másodfokú bíróság maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely a határozatok hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem állapítható meg.

[62] Nincs jelentősége a fellebbviteli főügyészség átiratában írt azon elsőfokú eljárási szabálysértésnek, hogy a 9. vádpont tekintetében - amellet, hogy a tényállásból és az indokolásból kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság e pontban írt cselekményben is megállapíthatónak tartotta a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségét - elmulasztotta a rendelkező részben e cselekményben bűnösségének kimondását. Megállapítható, hogy ezen szabálysértést a másodfokú bíróság reparálta, a megalapozatlan tényállást módosította, az indokolást megváltoztatta, és a II.r. vádlottat a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés ba) és bb) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett lopás büntette vádjá alól is felmentette. Az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértése helyesen nem eredményezte a másodfokú eljárásban II.r. vádlott tekintetében az ítélet hatályon kívül helyezését. Osztotta az ítélőtábla ekörben a másodfokú ítélet [53] bekezdésében írtakat.

[63] A Be.619.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság a határozatát meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett döntés tekintetében megalapozatlan.

[64] Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak.

[65] A (3) bekezdés szerint, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés a lefolytatott bizonyítás alapját érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti. Ehelyütt szükséges utalni arra, hogy az ügyészi fellebbezés az ellentétes döntésekre vonatkozott, a Be.615.§ (3) bekezdés szerint sérelmezheti a) az ellentétes döntést, b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be.538.§ (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást. Ezek a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések az előzetes mentesítést is ideértve, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések, a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti indítvány és a

polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezés, valamint a felmentő ítélet, megszüntető határozat indokolásának tartalma.

[66] Az ügyészség indítványa az ellentétes döntéssel érintett tényállásokra vonatkozóan a másodfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására nem vezetett eredményre.

[67] A Be.593.§ (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte, a 3., 4., 5/1., 7., 8., 9., 11. tényállást módosította, mert a helyes, hiánytalan és helyes logikai következtetéseket tartalmazó tényállás az iratok tartalma, ténybeli következtetés alapján megállapítható volt. A Be.593.§ b) pontja szerint az ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapított meg, mert egyes cselekményeket illetően a vádlottak felmentésének volt helye. A (2) bekezdés szerint ebben az esetben a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat – és nem azok bizonyító erejét - a megalapozatlan tényállásrészeket illetően eltérően is értékelhette, tehát a fellebbviteli főügyészség és az ügyész által hivatkozott eljárési szabálysértés nem valósult meg.

[68] A másodfokú bíróság – szemben az ügyészi állásponttal – a Be.593.§ (2) bekezdésében írtakat nem sértette meg.

[69] Az ügyészi álláspont koncepcionálisan téves az alábbiak miatt:

[70] Az EBH. 2019.B.9. számú jogesetben kifejtettek szerint a bizonyíték felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette.

[71] A Kúria Bhar.614/2023/26. számú határozatában foglaltak szerint a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie. Attól – megalapozott tényállás esetén – akkor sem térhet el, ha meggyőződése eltérő. A tényállás módosítása csak az elsőfok által elfogadott bizonyítékok alapján történhet. A tényállás módosítása nem más, mint ugyanazon bizonyítékok alapján olyan további, az elsőfokú bíróság által meg nem állapított ténynek a megállapítása, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns.

[72] A Kúria a Bhar.III.122/2024/20. számú határozatának [93], [94] és [97] bekezdéseiben az alábbiakra mutatott rá elvi éllel: A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma (Be.593.§ (2) bekezdés) nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságainak pótlása, felderítetlenség megszüntetése, iratellenesség kiküszöbölése vagy a téves helyett a helyes ténybeli következtetés levonása az elfogadott bizonyítékból nem esik a felmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság kiküszöbölésének törvényes eszköze. A bizonyíték felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja pl. egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el. Téves

ténybeli következtetés esetén az elfogadott bizonyítékból történő, logika szabályainak meg nem felelő ténykövetkeztetést helyesbíti a másodfokú bíróság.

[73] A védők által hivatkozott jogesetek is helytállóak a másodfokú bíróság által a felülmérlegelés helytállóságát illetően. Ebben a körben az ítéltábla hivatkozik a BH2024.228. számú jogesetre is (Kúria Bhar.III. 1063/2023/8.), mely kimondja, hogy a Be.592-594. §-ai a részleges megalapozatlanság másodfokon történő kiküszöbölésének lehetőségét teljes körben biztosítják.

Az elsőfokú bíróság által megállapított bizonyítást érintő ügyiratok alapján a tényállás módosítása valójában nem más, mint ugyanazon bizonyíték alapján olyan további, az elsőfokú bíróság által meg nem állapított ténynek a megállapítása, amelyet az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns. Téves ténybeli következtetés esetén az elfogadott bizonyítékból történő, a logika szabályainak meg nem felelő ténykövetkeztetést helyesbíti a jogorvoslatot elbíráló bíróság.

[74] A Kúria a Bhar.392/2023/16. számú határozatában pedig azt fejtette ki, hogy a Be.593.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során a felvett bizonyítás, az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapíthat meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti.

[75] A másodfokú bíróság részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat értékelt az elsőfokú bíróságtól eltérően, milyen logikai következtetéseket vont le. Ekörben a másodfokú ítéletnek a [92]-[97] bekezdésben írtak a 3. tényállást, a [98]-[105] bekezdésben írtak a 4. tényállást, a [106]-[109] bekezdésben írtak az 5/1. tényállást, a [124]-[128] bekezdésben írtak a 7. tényállást, a [129]-[135] bekezdésben írtak a 8. tényállást, a [136]-[141] bekezdésben írtak a 9. tényállást, a [143]-[147] bekezdésben írtak a 11. tényállást érintően helytállóak, minden tekintetben megfelelnek az iratok tartalmának és a logika szabályainak, tényről tényre helytelen következtetést nem tartalmaznak.

[76] Elfogadhatatlan az az ügyészi érvelés, hogy bírói bizonyossággal levonható lenne ezen tényállások kapcsán az a következtetés, hogy minden kétséget kizáróan csak az egyes vádpontokban megvádolt vádlottak lehettek azok, akik e cselekményeket elkövették. Az ez irányba ható bizonyítékok nem alkottak olyan zárt logikai láncolatot, amely alapján bűnösségüket illetően a bírói bizonyosság 100 %-ig terjedhetett volna. Amennyiben pedig a bíróságnak valamely tény megállapíthatóságát illetően a legkisebb kételye van, a vádlottakat fel kell menteni, mely a bizonyítás egyik alapvetése. A Be.7.§ (4) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére. Az ügyész által hivatkozott azonos vagy hasonló elkövetési mód, az I.r. vádlott által vezetett gépkocsi azonos városban megfordulásának ténye, de még a városban történő telefonhasználat sem töltheti ki azt a bizonyítási hiányosságot, amelyet a vádló nem tudott kétséget kizáróan bizonyítani. A tényből tényre történő logikai következtetés - ahogyan arra a másodfokú bíróság is helyesen utalt - ilyen távoli nem lehet.

[77] A másodfokú bíróság által megállapított történeti tényállás minden tekintetben megalapozott, nem szenved az ügyészség által írt hibában, iratellenesnek, téves következtetésen alapulónak nem nevezhető, az a harmadfokú felülbírálat alapját képezte.

[78] Csupán az ítélet személyi része egészítendő ki a másodfokú ítélet [65] bekezdése után azzal, hogy az ott írt cselekményeket Terhelt2 II.r. vádlott jelen ügyben érkezett vádirat benyújtása, azaz 2018. június hó 25. napja után követte el. Az ítélet a vádlottat 20 rb. bűncselekmény miatt marasztalta el 10 év tartamú szabadságvesztésre.

Befogadása napja: 2019. május hó 4. Szabadulás napja: 2029. május hó 1.

[79] A [67] bekezdését követően pedig azt kell rögzíteni, hogy Terhelt3 III.r. vádlott az elsőfokú ítéletben 3) alatt jelzett büntetéséből 2024. február hó 18. napján szabadult. (beszerzett erkölcsi bizonyítványok tartalma alapján)

[80] A másodfokú bíróság a fent írtak szerint helyesen mentette fel a vádlottakat az ügyészség által sérelmezett vádpontokban, a fennmaradó bűncselekményekben a bűnösségre okszerű következtetést vont I-II. és III.r. vádlott tekintetében, a cselekmények minősítése minden esetben törvényes.

[81] Nem osztotta az ítéltábla Terhelt2 II.r. vádlott azon észrevételét, hogy a 6. tényállási pontban terhére nem kifosztás, hanem lopás büntette állapítható meg elmarasztalása esetén. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság helyesen minősítette e cselekményt a Btk. 366.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző, a (2) bekezdés b) és c) pont szerint minősülő bűnszövetségben, csoportosan elkövetett kifosztás büntettének. Átala is tudottan a 74 éves, azaz idős sértett az elhárításra fogyatékosságánál, betegségénél fogva korlátozottan volt képes a helyesen megállapított tényállás alapján.

[82] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által figyelembe vett, módosított bűnösségi körülményeket teljeskörűnek találta. A II.r. vádlott által hivatkozott egészségi állapota megromlása már az elsőfokú bíróság által értékelésre került, melyet a másodfokú bíróság is figyelembe vett. A másodfokú bíróság is igen nagy jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak, azzal is érvelt, hogy a másodfokú elbírálásig is több, mint egy év eltelt.

[83] A büntetés kiszabása körében egyetértett az ítéltábla azzal, hogy a bűnösség körének jelentős szűkülése lényegesen enyhébb büntetés kiszabást tette lehetővé, a legsúlyosabb bűncselekmény vádja alól, amelynek büntetési tétele 5-10 év volt, a másodfokú bíróság a vádlottakat felmentette.

[84] Igen nagy a nyomatéka a 8 éves időmúlásnak (a harmadfokú elbírálásig is több mint egy év eltelt), amelynek oka részben a COVID 19 járvány, a vádlottak, védők igazolt betegségei voltak, abban a vádlottak nem hatottak közre.

[85] Utalni szükséges arra, hogy a tisztességes eljárás elve magában foglalja, hogy a terheltnek joga van ahhoz, hogy a hatóságok az ügyét hatékonyan, ésszerű határidőn belül

bírálják el. A tisztességes eljárás követelményéhez tartozik az ítéletek megfelelő indokolása is. Az Alkotmánybíróság a 7/2013.(III.1.) AB határozatban, valamint a 2/2017.(II.10.) AB határozat [95]-[96]-[100] bekezdésében kifejtette ezen elvekre hivatkozással, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben éppen azért szab ki enyhébb büntetést, mert a terhelt terhére nem róható hosszú időmúlás az enyhítés indoka, azt kifejezetten meg kell indokolnia, mely követelménynek a másodfokú bíróság eleget tett, de az indokolását ebben a körben a fentebb hivatkozottakkal ki kellett egészíteni.

[86] Mindezek kiemelésével a törvényszék által meghatározott büntetéseket az ítéltábla megfelelőnek találta. Nyilvánvalóan a törvény szigorát kell alkalmazni a koruknál fogva kiszolgáltatott, idős emberek sérelmére megtévesztéssel vagyon elleni vagy vagyon elleni erőszakos cselekményeket elkövetőkkel szemben, azonban a 8 éves, terhelték terhére nem róható időmúlás már nem teszi lehetővé súlyosabb büntetés kiszabását. Jelen ügyben sérült az ügy ésszerű elbírálásának követelménye a bírósági szakaszban, mert a vád 2018. június 25. napján megérkezett az elsőfokú bíróságra.

[87] Figyelemmel arra, hogy I.r. vádlott büntetlen előéletű, 2 cselekményét bűnsegédként valósította meg, 5 gyermeket tart el, újabb bűncselekmény miatt nem került elítélésre, alaposan feltehető, hogy a büntetés annak végrehajtása nélkül is elérheti célját. Amennyiben a próbaidő alatt – 4 év – újabb szabadságvesztéssel büntetendő cselekményt követne el, szabadságvesztés büntetését végre kell hajtani. Mindez jelenthet akkora visszatartó erőt, amely ösztönzi I.r. vádlottat arra, hogy a jövőben törvénytisztelő életmódot folytasson, ezért a szabadságvesztés hosszabb tartamú próbaidőre történő felfüggesztésével a harmadfokú bíróság is egyetértett. A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést az ítéltábla nem tartotta alaposnak.

[88] Nem osztotta az ítéltábla II.r. vádlott védőjének enyhítésért bejelentett fellebbezés indokolásában kifejtetteket. A II.r. vádlott többszörös visszaeső, 2022. november hó 16. napján jogerős ítélettel a Gyulai Törvényszék 20 rb. hasonló jellegű bűncselekmény miatt marasztalta el 10 év szabadságvesztésre, mely cselekményeket már jelen eljárás hatálya alatt követett el. Mindebből levonható az a következtetés, hogy II.r. vádlott megélhetését bűncselekményekből fedezte, visszatartó hatást büntetései nem értek el, vele szemben a törvény szigora alkalmazandó, jövőbeni önkéntes jogkövetése nem várható. Mindezt a törvényszék által kiszabott 4 év tartamú fegyházbüntetés enyhítésére nincs lehetőség, ugyanakkor vele szemben a 8 éves időmúlás miatt súlyosabb büntetés kiszabása sem indokolt, esetében a közügyektől eltiltás tartama is megfelelő.

[89] Terhelt3 III.r. vádlott különös visszaeső, ugyanakkor jelen ügyben 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás vétsége miatt került marasztalásra, bypass műtétje, aneurizmája volt, egészsége nagymértékben megromlott, a másodfokú ítélet [66] bekezdésében írtak szerint már a mindennapi életben is segítségre szorul. A 8 éves időmúlásra is tekintettel a 90 nap elzárás büntetés súlyosítása esetében sem indokolt.

[90] Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy a másodfokú bíróság az elzárás büntetés mellett érintetlenül hagyta az elsőfokú bíróság által alkalmazott 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetést.

[91] A Btk. 61.§ (1) bekezdése szerint a közügyek gyakorlásától el kell tiltani azt, aki szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélnék és méltatlan arra, hogy azok gyakorlásában részt vegyen.

[92] Tekintettel arra, hogy a Btk. 33.§ (1) bekezdés b) pontja szerint az elzárás önálló büntetési nem, Terhelt3 III.r. vádlott esetében nincs lehetőség közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására, azt az ítéltábla mellőzte.

[93] A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, nem sérelmezte a továbbiakban a vagyonekobbzással és polgári jogi igényekkel kapcsolatos másodfokú rendelkezéseket.

[94] A másodfokú ítélet járulékos rendelkezéseit az ítéltábla minden tekintetben törvényesnek találta.

[95] A fent írtakra tekintettel nyilvános ülésen a másodfokú bíróság határozatát az ítéltábla a Be. 624.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.623.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[96] A harmadfokú bíróság a III.r. vádlott védelmével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, azt a Be.613.§ (2) bekezdés b) pontja alapján az államra terhelte, mert az ügyész a bűnösség megállapításáért bejelentett fellebbezése a III.r. vádlott terhére nem vezetett eredményre.

[97] Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében a tartózkodási hely megváltozását, Terhelt2 II.r. vádlott esetében a pontosított állandó lakcímet a harmadfokú bíróság a személyi adatok között rögzítette Be.184.§ (2) bekezdés f) pontja szerint.

Budapest, 2025. február hó 6. napján

dr. Magócsi István
Viktória

dr. Fatalin Judit

Radnainé dr. Solymosi

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. december hó 1. napján kihirdetett 23.Bf. 5860/2023/43. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.135/2024/26. ítéletével eszközölt változtatással 2025. február hó 6. napján jogerőre emelkedett valamennyi vádlott tekintetében.

Budapest, 2025. február hó 6.

dr. Magócsi István

a tanács elnöke